

Moji dani s pacijentima oboljelih od virusa COVID-19

O oboljelima od COVID-19 infekcije brinu medicinske sestre i tehničari s Odjela za infektologiju. Dežuraju 24 sata, a raspoređena su u četiri tima po tri sestre. Osim svakodnevnih četiri odlaska pacijentima kako bi provjerili njihovo zdravstveno stanje, s pacijentima komuniciraju i telefonskim putem, a ponekad, zbog složenosti situacije i ugroženosti pacijenata ostaju s njima cijelo vrijeme.

Evo prošlo je već dva i pol mjeseca kako brinemo o pacijentima koji su oboljeli. Mi medicinske sestre koje rade na Odjelu infektologije tijekom svog rada susrele smo se već sa epidemijama i prošla edukaciju za zbrinjavanje pacijenata oboljelih od zaraznih bolesti. Znali smo da će COVID-19 doći i kod nas i iskoristili smo svaki trenutak da se pripremimo i uvježbamo oblačenje i skidanje zaštitne opreme. Kada su došli prvi pacijenti moja voditeljica Odjela dr. Elizabete Dvorski, ja i sestre na odjelu krenule smo u zbrinjavanje oboljelih bolesnika. Moram naglasiti da je najbitniji timski rad koji uključuje sve djelatnike (liječnice, med. sestre i radnice), jer samo zajedničkom radom, trudom, međusobnim poštovanjem i uvažavanjem svih članova tima postižu se izvrsni rezultati.

Nismo osjećali strah, jer smo znali da menadžmenta bolnice brinuo da imamo dovoljno zaštitne opreme. Cijelo vrijeme atmosfera među osobljem je odlična, svi smo pozitivni, puni samopouzdanja i maksimalna podrška jedni drugima. Hrabar čovjek nije onaj koji se ne osjeća uplašeno, nego onaj koji nadvlada taj strah. Kad odlazimo u sobe kod pacijentima, veliku pažnju i vrijeme posvećujemo upravo oblačenju zaštitne opreme. Pazimo na svaki detalj kako bi se maksimalno zaštitili. Kada smo s pacijentima pokušavamo im se maksimalno posvetiti, popričati s njima, izvadimo krv za laboratorijske i serološke pretrage, napravimo kontrolni bris nosa i ždrijela na COVID-19, izmjerimo krvni tlak, puls, saturaciju (zasićenost kisikom) i po potrebi izvadimo acidobazni status. (ABS) Svaki dan se pacijentima mijenja jednokratna posteljina i dobivaju jednokratne pidžame. Kada završimo pregled pacijenata, izlazim iz soba i slijedi postupak skidanja točno po protokolu i kojim redoslijedom. da se ne kontaminiramo. Obavezno se nakon izlaska i skidanja zaštitne opreme moramo 20 minuta „provjetriti“ na svježem zraku i istuširati.

Na početku dolaska na odjel pacijenti su uplašeni i teško se nose s novonastalom situacijom. Radi se o bolesti, o kojoj nitko ništa nije znao, informacije iz svijeta nisu bile ohrabrujuće. Kada su saznali da su COVID-19 pozitivni, te se susreli s nama u zaštitnim odijelima uz spoznaju da će morati biti zatvoreni na odjelu, ne znajući što im donosi slijedeći dan bili su izgubljeni s bezbroj pitanja: jesu li zarazili svoje

ukućane posebno one koje spadaju u rizičnu skupinu, koliko dugo ostaj, da li će preživjeti zaista im nije bilo lako. Tijekom naših razgovora iako nam nisu mogli vidjeti lice osjetili su našu empatiju, suosjećanje poštovanje i vidjeli da sa njima postupamo kao i sa svakim drugim pacijentom koji je na liječenju u varaždinskoj bolnici. Naše samopouzdanje, stručnost, educiranost da se nosimo sa svakom situacijom doprinijeli su da nestane strah u njihovim očima i stvorili su odnos pun povjerenja i sigurnosti koji je temelj ka uspješnom liječenju. Jedan od najljepših trenutaka u mom radu je kada oporavljeni pacijenti odlaze svojim kućama, i kažu „Sestro molim Vas da vidim vaše lice prepoznajem vas samo po glasu želim znati tko je bio sa mnom tih dugih bolničkih dana. Kada vidite tu sreću, veselje, zahvalnost u njihovim očima – nama je to tada najveća nagrada za naš rad, trud i odricanje.

Vesna Šalig , mag. sestrista

Glavna sestra Odjela za Infektivne bolesti